

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat Societatea cu Răspundere Limitată „Smad-Grup”, reprezentată de către avocatul Bobeica Călin și a recursului declarat de către Zlobin Alexandr,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Zlobin Alexandru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Smad-Grup” cu privire la rezoluțiunea actului juridic, încasarea prejudiciului material, a penalității, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curtii de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Smad-Grup”, reprezentată de către avocatul Bobeica Călin, admis apelul declarat de către Zlobin Alexandr, reprezentat de către avocatul Andrei Mandraburcă, casată parțial hotărârea din 18 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, fiind emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

Zlobin Alexandru a depus cerere de chemare în judecată la 22 mai 2017 împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Smad-Grup” cu privire la rezoluțiunea actului juridic, încasarea prejudiciului material, a penalității, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor reclamantului a indicat că la 16 ianuarie 2017, pe pagina web www.smadshop.md a plasat comanda cu nr. 112700, pentru procurarea unui televizor 4K de model „Samsung UE43KS7500”, contra sumei de 924 USD, care conform ratei de schimb valutar la acel moment 18521 lei.

La 21 ianuarie 2017, Zlobin Alexandru s-a apropiat la oficiul Societății cu Răspundere Limitată „SMAD- GRUP”, unde a încheiat un contract de vânzare-cumpărare nr. 112700 și a achitat un avans în sumă de 12 512 de lei.

Ulterior, la 11 februarie 2017, produsul menționat a fost livrat la domiciliu, fiind achitată cea de-a doua tranșă în sumă de 6 009 lei. În ziua livrării, careva vicii deficiențe, produsul achiziționat nu avea.

S-a specificat că aproximativ peste 25 de zile, la 5 martie 2017, a observat că banda din față pe care este gravat logo-ul „Samsung”, din partea stângă s-a dezlipit, iar la panoul din spate al televizorului, tot din partea stângă, a apărut o

breșă. Cercetând această problemă pe internet, reclamantul a constatat că este una des întâlnită la televizoarele din această gamă. Tot în seara aceleași zile, prin intermediul telefonului a contactat reprezentanții companiei, la care i s-a comunicat că doamna responsabilă pentru deservirea clienților va fi la serviciu luni.

La 6 martie 2017, reclamantul a revenit cu un apel, înregistrând o solicitare verbală pentru a soluționa pe cale amiabilă problema apărută. Peste o săptămână, la 13 martie 2017, la domiciliul reclamantului, au venit doi reprezentanți ai service centrului „Samsung” din Republica Moldova, care au constatat existența defectelor la televizor, care nu sunt imputabile consumatorului, totodată comunicându-i acestuia că vor transmite informația către persoana responsabilă din cadrul companiei „SMAD-GRUP” Societatea cu Răspundere Limitată.

Reclamantul a precizat că la 20 martie 2017, a fost telefonat de către doamna Tatiana, de la departamentul deservire clienți al companiei respective, care i-a comunicat că furnizorul companiei a refuzat înlocuirea bunului necorespunzător sau restituirea contravalorii, fiind de acord doar cu reparația acestuia.

A specificat Zlobin Alexandru că nu a fost de acord, cu o asemenea soluție deoarece este inadmisibilă reparația defectelor la un produs de calitate superioară, care a fost folosit într-un regim lejer preponderent în zilele de odihnă, într-un termen de mai puțin de o lună. De asemenea, nu este de acord nici cu schimbarea produsului, deoarece acesta nu este în stoc, precum și din cauza problemelor care apar cu timpul anume la acest model.

La 21 martie 2017, prin intermediul serviciului postal, reclamantul a expediat o cerere, către Societate cu Răspundere Limitată „SMAD-GRUP”, prin care a solicitat restituirea contravalorii bunului necorespunzător.

Cererea respectivă a fost recepționată la 24 martie 2017 de către reprezentantul companiei, Gorgăluc Tatiana. La începutul lunii aprilie, mai exact pe data de 6 sau 7, reclamantul a fost telefonat de către doamna Tatiana, care i-a comunicat că Societatea cu Răspundere Limitată „SMAD-GRUP” dorește să efectueze o expertiză tehnică la Camera de Comerț și Industrie și au nevoie de televizor.

S-a mai specificat că la 11 aprilie 2017, un reprezentant al companiei a venit la domiciliu și a ridicat televizorul, întocmind un act de predare-primire, asigurând reclamantul că expertiza va fi gata la 18 aprilie 2017. La solicitarea verbală a reclamantului de a-i pune la dispoziție un produs similar, pe perioada remedierii, acestuia i s-a refuzat, motivându-i-se că ei nu dispun de un asemenea produs.

La 20 aprilie 2017, reclamantul a recepționat răspunsul companiei pârâte, în care se menționează doar faptul necesității petrecerii unei expertize.

Reclamantul a menționat că răspunsul respectiv a fost înregistrat în registrul companiei la 6 aprilie 2017 cu nr. 123, însă expediat prin intermediul serviciului poștal abia la 18 aprilie 2017 ceea ce denotă o tergiversare intenționată a soluționării cererii prealabile.

La 25 aprilie 2017 prin intermediul serviciului poștal, reclamantul a expediat Societății cu Răspundere Limitată „SMAD-GRUP”, o declarație de rezoluțiune, recepționată la 28 aprilie 2017, prin care a solicitat rezoluțiunea contractului nr. 112700 din 21 ianuarie 2017, iar în termen de 5 zile de la momentul recepționării notificării, achitarea prejudiciului în sumă de 1 022 USD, care conform ratei de schimb valutar la ziua de azi - 19 944 lei, ceea ce constituie prețul produsului la data înaintării reclamației și achitarea penalității în mărime de 919,80 USD,

calculată pentru perioada 8 aprilie 2017 – 25 aprilie 2017, pretenția în cauză, a rămas fără răspuns.

A specificat reclamantul că la 2 mai 2017, s-a adresat către Societății cu Răspundere Limitată „VLANATEX SERVICE COMPANY”, Samsung Service Center, prin care a solicitat furnizarea unor informații, comunicându-i-se că în rezultatul diagnosticării s-a confirmat defectul indicat. Urme de acțiune mecanică în exterior nu s-au depistat. Vânzătorului televizorului i-a fost recomandată schimbarea acestuia sau reparația.

Consideră Zlobin Alexandru că începând cu 8 aprilie 2017, Societate cu Răspundere Limitată „SMAD-GRUP”, urmează să achite o penalitate în mărime de 5% din prețul produsului, pentru fiecare zi de întârziere.

A solicitat reclamantul rezoluțiunea contractului de vânzare- cumpărare nr. 112700 din 21 ianuarie 2017, încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Smad-Grup”, în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 1 022 de dolari SUA, a penalității în mărime de 9 198 de dolari SUA pentru perioada 8 aprilie 2017 – 4 octombrie 2017, repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 10 289 lei.

Prin hotărârea din 18 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central din 18 mai 2018, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată.

S-a dispus rezoluțiunea contractului de vânzare - cumpărare nr. 112700 din 21 ianuarie 2017.

S-a dispus încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Smad-Grup, în beneficiul lui Zlobin Alexandr a prejudiciului material în mărime de 1 022 de dolari SUA conform cursului valutar la data executării hotărârii, a penalității în sumă de 1584,1 de dolari SUA conform cursului valutar la data executării hotărârii, a prejudiciului moral în mărime de 3 000 de lei, a cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 7 000 de lei și a cheltuielilor judiciare privind taxa de stat în mărime de 1 399,4 de lei (f.d. 138-146).

Manifestând dezacord față de hotărârea primei instanțe, Societatea cu Răspundere Limitată „Smad-Grup”, reprezentată de către avocatul Bobeica Călin la 11 iunie 2018, a contestat-o cu apel solicitând admiterea acesteia, casarea parțială a hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii doar în partea rezoluțiunii contractului nr.112700 din 21 ianuarie 2017 și încasarea prejudiciului material cauzat în sumă de 1 022 dolari SUA.

Zlobin Alexandru la 17 iunie 2018, invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe a contestat-o cu apel solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii apelate, în partea respingerii pretențiilor înaintate, cu emiterea unei hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Smad-Grup”, reprezentată de către avocatul Bobeica Călin, admis apelul declarat de către Zlobin Alexandr, reprezentat de către avocatul Andrei Mandraburcă, casată parțial hotărârea din 18 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, fiind emisă o nouă hotărâre prin care au fost admise pretențiile înaintate de către Zlobin Alexandru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Smad-Grup” cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a dispus încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Smad-Grup”, în beneficiul lui Zlobin Alexandru cheltuieli judiciare formate din cheltuieli

pentru asistența juridică în mărime de 3 000 de lei, cheltuieli de executare în mărime de 2 824 de lei și cheltuieli pentru traducere în mărime de 465 lei, în total suma de 6 289 lei. În rest, hotărârea din 18 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost menținută (f.d. 188, 189-206).

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, Societatea cu Răspundere Limitată „Smad-Grup”, reprezentată de către avocatul Bobeica Călin, la 28 ianuarie 2019, a contestat-o cu recurs solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care pretențiile să fie admise parțial.

În motivarea recursului s-a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a cauzei, fiind încălcate normele de drept procedural și aplicate eronat normele de drept material.

Totodată, recurenta a specificat că se afla în imposibilitate de a restitui sumele neavând în sensul celor invocate un raport de expertiza, care fiind solicitat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Smad-Grup” la 12 aprilie 2017 a fost întocmit numai la 9 iunie 2017, motiv pentru care termenul efectuării raportului de expertiza nu poate fi imputat drept încălcare de către Societatea cu Răspundere Limitată „Smad-Grup” a legii cu privire la protecția consumatorului.

Manifestând dezacord cu decizia instanței de apel, Zlobin Alexandr la 1 februarie 2019 a contestat-o cu recurs solicitând, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, în partea respingerii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care pretențiile să fie admise integral.

În motivarea recursului s-a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a cauzei, fiind încălcate normele de drept procedural și aplicate eronat normele de drept material.

Suplimentar recurentul a invocat că dreptul de a beneficia de o compensație justă și echitabilă încălcării drepturilor sale, poate fi încadrată în sensul categoriei de „bun” în sensul articolului 1 al Protocolului 1 al CEDO.

Încălcările admise de către instanță de apel la examinarea prezentei cauze lipsesc pe recurent de dreptul de a beneficia de acest „bun”, lucru care ar fi un argument suficient în ceea ce privește admiterea prezentului recurs.

Potrivit art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs constată că la dosar este atașată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 3 decembrie 2018, prin care a fost expediată în adresa părților copia deciziei instanței de apel (f.d. 207), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurenți a copiei deciziei recurate.

Prin urmare, Colegiul consideră că recursurile au fost declarate în termen.

Copia recursurilor au fost expediate în adresa intimaților la 5 martie 2019, însă până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu au parvenit referințele prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile invocate în cererile de recurs.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor a verificat dacă recursul este formulat de persoana în drept să-l declare, dacă este depus în termen și dacă nu a fost examinat anterior, și a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în mod legal.

Materialele cauzei certifică faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

Audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, precum și având în vedere poziția formulată în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, din următoarele considerente.

Ab initio, în conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În cazul respectiv, judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

În același context, instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de articolul 6 parag. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special, de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi auzit (a se vedea, de exemplu, Erfar – Avef v. Grecia, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; Lebedinschi v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, inter alia, Marc Brauer v. Germania, 1 septembrie 2016, parag. 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, parag. 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, parag. 28).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În aceeași ordine de idei, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei

de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și buneii-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Benjamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, parag. 41, *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, *Sturm v. Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36).

Din perspectiva acestor drepturi garantate de Convenția Europeană, completul Colegiului de control judiciar își propune să verifice esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurenților referitoare la ilegalitatea deciziei contestate, în limitele în care au fost formulate, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibilă cererea acestuia.

În speță, instanța observă că recurenții Societatea cu Răspundere Limitată „Smad-Grup”, reprezentată de către avocatul Bobeica Călin și Zlobin Alexandr au criticat decizia Curții de Apel Chișinău din 6 noiembrie 2018 în baza articolului 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, la articolul 437 alin. (1), lit. f) din același cod.

Din analiza minuțioasă a conținutului cererilor de recurs în raport cu decizia contestată/procedura în ansamblu, reiese în mod cert că recurenții au reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat detaliat.

Pe baza celor prezentate, completul Colegiului constată că observațiile recurenților Societatea cu Răspundere Limitată „Smad-Grup”, reprezentată de către avocatul Bobeica Călin și Zlobin Alexandr nu dezvăluie nici o aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, temeiurile inserate în cererile de recurs nu pot fi calificate ca esențiale și nu ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea de recurs spre examinarea în fond și, eventual, să caseze/modifice hotărârea judecătorească contestată. În mod corespunzător, punctele de vedere al recurenților nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecății nu corespunde condiției de a fi „efectiv” (a se vedea, de exemplu, *Petrovic v. Luxemburg*, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, *Sturm v. Luxemburg*, ibidem, parag. 32).

Din aceste raționamente, instanța de judecată reține existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare situație, conjunctura stabilită mai sus confirmă lipsa unui formalism excesiv și respectarea unui raport rezonabil de proporționalitate dintre scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de art. 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, inter alia, Helle v. Finlanda, 19 decembrie 1997, parag. 55; Latourniere v. Franța, 10 decembrie 2002, parag. 2; Hansen v. Norvegia, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în prezenta cauză (a se vedea, mutatis mutandis, Kukkonen v. Finlanda (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; Benjamin Nersesyan, ibidem, parag. 23 – 24; Akaki Tchaghiashvili, ibidem, parag. 34 sau Papaioannou v. Grecia, 2 iunie 2016, parag. 45).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că cererea de recurs declarată Societatea cu Răspundere Limitată „Smad-Grup”, reprezentată de către avocatul Bobeica Călin și cererea de recurs declarată de către Zlobin Alexandr nu ridică probleme de drept și nu pot fi acceptate spre examinare în fond, urmând a fi considerate inadmisibile.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibile cererea de recurs declarată Societatea cu Răspundere Limitată „Smad-Grup”, reprezentată de către avocatul Bobeica Călin și cererea de recurs declarată de către Zlobin Alexandr.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu